

הפוד והשירי

ליל מבוס

בן ציונת קונטרס

ליל ישיבות טיה.
 פרובלמות תל-על-ל.
 דינו תמשלות. כתבו הפתחים.
 והעולם שאלה קרש התגלגל.
 בנתיב טביירווקטיה.
 מור הפוכבים.

ועת כמעט האיר השחר האפר
 וטועידה בספק עוננה הבוצה.
 אל האולם נכנס
 קולומבוס פריסטופור
 ומתיקו לעם
 הוציא את הביצה.

צינים נעצו בו
 ברנס, בוי, ספק.
 הגהו שוב... הסבא עם ביצת-הלול.
 זי, פריסטופור. חזר.
 אין פנאי פה למשחק.
 ראינו כפר. יודעים. לקד חכמה יש גבול.

פרובלמות לנו יש מיה עד בוספור.
 לכן עם הביצה תזוז נא, פריסטופור.
 אבר קולומב לא זע. חנה, כמו סיוט.
 זקף את קומחו לנבח הנשיאות.

ולאמר: דפלומטים ומיניסטרים, שפא
 פרשו די הערה אחת באין-מוצא:
 גם הביצה הזאת
 היה היתה פרובלמה
 לסני שהצבתיה פהצב ביצה.

ולו ספלתי בה בדרך מקבחת
 על טרסטטים ומיניסטרים מיצגי-עמים.
 היתה אניתי שאלה מתגלגלת
 עם הטפשים שבה ועם החכמים.
 אתם, יוצרי-הטבח, מקוננים בפמפי
 על כבד הבעה העמוקה מפתור.
 עדים כוכבי מרום:

גם היא - ביצת קולומב היא,
 והיא זועקת:

בא, קולומבוס פריסטופור!

על כך אפשר לכתוב
 טרקטטים גם פואמות,
 אבר בהתאסף ראשי אמות ועם
 נסחה יש מתימטיח: גדל הפרובלמות
 עונה עם רבועו
 של קטן האדם.

ואם ירץ עולם את קדקדו אל פתל,
 על חרבותיו את זאת ילידו התנים:
 הוא מת לא מפרובלמות עצומות לגדל
 כי אם מפתרונות של אנשים קטנים.
 נתן א-